

עלון מס' 367 | פרשת פקודי | אדר תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת

KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

הבן המתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו... נכון או לא נכון??

כולנו מכירים את המעשה המפורסם בחוני המעגל שיצא רוב חודש אדר ולא ירדו גשמים... עם ישראל פנו לחוני ובקשו שיתפלל... מה עשה חוני...?? עג עוגה ועמד בתוכה ואמר: רבש"ע: בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך, נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שאתה מרחם על בניך... ואז התחילו גשמים מנטפים... חזר ואמר: לא כך אמרתי... התחילו לירד בזעף... ואז שוב הוא חזר ואמר: לא כך אמרתי אלא גשמי רצון ברכה ונדבה... ואז ירדו גשמים כתקנם... וגם אחרי זה הוא הוצרך שוב להתפלל שהגשמים יפסיקו כי היו כמויות אדירות של גשמים ושטפונות... אבל הוא לא יכל להתפלל כי אין מתפללים על רוב טובה, אז הוא נתן קרבן תודה וכו'... אני סומך על הקוראים שמכירים את הסיפור הזה ישר והפוך... ואז שלח לו שמעון בן שטח: אלמלא חוני אתה גוזרני עליך נידוי!!! שאתה עומד מול כלל ישראל ונשבע שאתה לא זז עד שירדו גשמים... ומה יקרה אם הקב"ה בכל זאת יתעקש ולא יתן? הרי יצא מזה חילול ה'?? אבל מה אעשה לך שאתה כבן המתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו... ואומר לו: אבא, הולכיני בחמה, שטפני בצונן... תן לי אגוזים ואפרסקים ורימונים, ועליך הכתוב אומר: ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך,

שתבין: רבי יוחנן בן זכאי... כשהבן שלו חולה הוא שולח שליחים לר' חנינא בן דוסא שיתפלל... ושואלים אותו: וכי הוא גדול ממך?? עונה ריב"ז: לא שהוא גדול ממני, אלא הוא כעבד לפני המלך והוא כשר לפני המלך... אז אצל חוני המעגל התגלה עוד פן נוסף!!! חוני הוא אפילו לא עבד... הוא בן!!! סו"ס גם ר' חנינא בן דוסא... לא תמיד התפילות שלו התקבלו... הרי הוא עצמו מעיד 'שאם שגורה תפילתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו יודע אני שהוא מטורף...' כי סוף סוף ר' חנינא הוא עבד... ולפעמים הוא מצליח לשלל את האדון ולפעמים לא... (ולכן רבי חנינא לא יעשה עוגה כמו חוני המעגל כי הוא לוקח בחשבון שה' לא יענה אותו וזה יהיה חילול ה') אבל חוני המעגל... זה כבר בן!!!! בן ? ! ? לבן אין בעיות!! הוא משתטח על רצפת החנות ומתחיל לרקוע ברגלים... ויכול לנצח את אבא... כי... כי אצל בן זה לא עניין של נצחון... זה לא שהצלחתי להשפיע עליו ולכופף אותו... זה סוגיה של חביבות... אבא שמוצף אהבה לילד שלו ונכנע לו... זה לא שייך לכניעה אלא לאבהות...

עד כאן הסיפור הזה!!! אבל מיד אח"כ מגיע הסיפור הבא... שגם הוא סיפור מפורסם, שחוני המעגל קרא את הפסוק 'שיר המעלות בשב' ה' את שיבת ציון היינו כחולמים', שאל חוני המעגל: וכי יש אדם שחולם שבעים שנה?? ואז הוא ראה מישהו שנוטע עץ חרובין שעושה פירות רק בעוד שבעים שנה, שאל אותו בשביל מי אתה נוטע את זה? אמר לו: לא בשבילי, ולא בשביל הבן שלי, אלא בשביל הנכד שלי... ואז חוני המעגל התיישב על איזה סלע ונרדם במשך שבעים שנה תמימים!!! היה נס גמור והוא המשיך לחיות, הקיפה אותו שן סלע ואחרי שבעים שנה הוא קם והוא רואה עץ חרובים גדול, והוא הבין שזה הנכד שכעת אוכל את הפירות, וככה הוא הבין שכנראה הוא ישן שבעים שנה... עד כאן הסיפור המוכר!!!

ומעתה: מישהו ניגש אלי ואמר לי וורט... אנא קורא יקר: קח אותו בערבון מוגבל... ובעיקר תקח ממנו את המסר שבזה... הוא טען לי: שיש קשר בין שני הסיפורים!!! ומה הקשר??

חוני המעגל עג עוגה ונשבע!!! רבש"ע: נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניך... עכשיו: בראש שלנו... מה קורה עכשיו?? הרבש"ע כביכול כביכול ממולכד!!! הרבש"ע מוכרח עכשיו להוריד גשם... למה? כי... כי אחרת... אחרת מה יהיה? אחרת חוני המעגל יאלץ להישאר פה... והוא ישאר וישאר... ומה יהיה?? איפה

בלב כבד גיליתי שגם לנו יש לפעמים לב כבד כמו פרעה

בשבוע שעבר היה היארצייט של רבינו ר' אלימלך מליזענסק זצ"ל... ישבתי ולמדתי קצת מהספה"ק... אם לא זכיתי להיות בציון הק' לפחות אזכה לעסוק בתורתו... ושם כתוב וורט מבהיל, שאגב: בניגוד לחסידות שהיא יותר על דרך רמז, הרי זה ממש פשט בפסוקים... בסוף עשרת המכות... אחרי מכת חושך... פסוק אחד לפני פרשת החודש... לפתע יש פסוק מסתורי: ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק את לב פרעה...

ונשאלת השאלה: מה הפסוק הזה בא לומר?? שמושה ואהרן עשו את המופתים?? נו ברור... אנחנו כבר פה מלוים אותם י"ב חודש... כל חודש מכה אחרת... וברור שהם עשו את המופתים האלו לפני פרעה... מה התורה פתאום 'נוכרה' לומר שהם עשו את המופתים האלו לפני פרעה??

אומר ר' אלימלך זצ"ל: א: שכאן בדקה התשעים!!! התורה מסבירה לנו אחת ולתמיד איך יכול להיות שפרעה חוטף כ"כ הרבה מכות ושום דבר לא זז... איך?? אפילו קיר היה זז!! חובטים בו וחובטים בו... ועד הרגע האחרון 'ויחזק ה' את לב פרעה'... מה... זה סוג של טמטום... שזה מה שיש?? משוגע... לא מבין עניין... או שהיה פה איזשהו היגיון??

אומר ר' אלימלך: כן!!! פרעה לא היה משוגע!!! הוא הבין מצוין את המשוואה שמושה רבינו ידו על העליונה והוא יותר חזק ממנו... פרעה הבין שמושה רבינו מגלה עליונות בלתי ניתנת לערעור ואין לו הרבה ברירה אלא להיכנע... אבל פרעה לא הצליח להבין דבר אחד!!! אין בעיה- משה!!! אתה רוצה שאני אכנע לך... בבקשה... אני מרים דגל לבן... אתה באמת 'גבר' הרבה יותר ממני... אבל למה אתה כל הזמן מדבר על ה'... למה אתה כל הזמן אומר לי 'כה אמר ה' שלח עמי ויעבדוני'... אני לא מפחד מה'!!! אני מפחד ממך!! אם אתה תגיד לי לשלח את עם ישראל... אני באותו רגע שולח אותם... אני מפחד ממך... אבל אתה מתעקש כל הזמן בקנאות להגיד לי: שאני צריך לשמוע בקול ה' ולשלח את עם ישראל...

וזה לא מקובל עלי!! עם ה' אני מסתדר... ממנו אני לא מפחד... אני מפחד ממך... אתה!!! אתה עשית לי את המוות... אתה הבאת לי דם צפרדע כינים ערוב... אתה עם המטה האיום ונורא שלך הבאת לי פה ברד... אתה עם המלא חפניים שלך הבאת לי שחין... אני רועד ממך!!! יופי... תנצל את זה... תגיד לי מילה ואני משתחוה לך אפיים ארצה... אבל לא, כל פעם אתה לוקח את זה ל- 'כה אמר ה' אלוקי העבריים', ממנו אני לא מפחד...

אומר ר' אלימלך: זה היה הנקודה של ה'כבד לב פרעה'!!! כל האותות והמופתים והיד החזקה והמורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל... כולם הבינו שמושה רבינו מצד עצמו הוא כלום!! הוא בסה"כ ידא אריכתא של ה'... כל המצרים שראו את המכות שמושה עשה עם המטה, כולם הבינו שה' עושה את הכל!!! וממילא כולם קבלו מורא גדול מה'!!! אבל פרעה...?? פרעה לא קישר ביניהם!! כשפרעה ראה מופתים אצל הצדיק... הוא נתקע שם... הוא מצידו ראה פה 'ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה'!! הוא מצידו סיכם את זה כיכולות ביצועיים של משה ואהרן... משה הצליח להלך עליו אימים... אבל מה זה קשור לבקשות של אלוקי העבריים?? ולכן פרעה נשאר איתן עד הרגע האחרון!!! ובינינו... משה רבינו היה יכול לסיים את הסאגה הזו בשניות... משה רבינו היה פונה לפרעה ואומר לו: נו... כפרה עליך... אני!!! אני מצווה אותך שתוציא את ישראל ממצרים והוא היה מוציא... אבל לא!!! זה פרנציפ!!! וסופר סופר פרנציפ!!! כל הסיבה שעם ישראל יוצאים ממצרים זה רק בשביל ויאמינו בה' ובמשה-- עבדו!!! אם המשוואה הזו לא לגמרי ברורה, ותהיה פה יציאת מצרים... שהנושא הוא שיש פה איזה מצביא דגול שעשה כיפוי ידיים פרעה והצליח לגבור עליו... משה רבינו מוותר!!! עוד יציאת מצרים אחת כזו ואבדנו... זה נקרא מן הפח אל הפחת... עד היום היינו עבדי פרעה ועכשיו עבדים של מיישהו אחר שהוכיח יכולות יותר רציניים פרעה... מה עשינו... לא עשינו כלום...

משה רבינו מתעקש שפרעה יוציא את ישראל רק כי ה' ציווה ואני השליח שלו!!! והיות ופרעה לא מבין את זה... זה גדול עליו... אז אין בעיה... אנחנו נמתין בסבלנות עד מכת בכורות וכאן לשם שינוי... הקב"ה לא ישלח את משה ולא ישלח אף שליח... ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה, אני ולא מלאך... אני ולא שרף... ופה!! פה פרעה לראשונה הבין עניין, פתאום הוא קולט שמושה זה לא הנושא אלא הרבש"ע... ורץ למשה באמצע הלילה, עד אתמול הוא חשב שאם 'אל תוסף ראות פני'!! אם אני לא רואה את משה, אני מסודר כי הוא זה שמאיים עלי... ואילו כעת פרעה הבין שמושה הוא בסה"כ השליח של ה'... ואם אני רוצה שה' ירחם עלי אז אני צריך לעמוד בדרישות שלו- של ה'...

עד כאן דברי הגה"ק ר' אלימלך מליזענסק זצ"ל...

אבל בא נחשוב לרגע... חוץ מפרעה היו שם עוד כמה אנשים... עוד כמה מיליונים רבים שנשארו במצרים במכת חושך... הם גם ראו את כל האותות והמופתים שעשה משה לעיני כל ישראל... וגם עליהם נשאלת השאלה: ראיתם את כל היד החזקה וזרוע הנטויה... אז למה בכל זאת רציתם להישאר?? מראים לכם בעיניים שיש בורא עולם וכמה הוא גדול וטוב... אז מה הפריע לכם להיות 'לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה'??

ומפחיד לומר אבל יתכן מאוד שזו אותה נקודה בדיוק:

בעשרת המכות היה משהו מאוד מטעה ומבלבל!!! וכמובן שזה גם היה מכונן!!! משה ואהרן עושים את הביצועים המרהיבים... הם אלו שבשטח מחטיפים לפרעה... מבחינה פוטוגנית הם קוצרים את הכותרות... ואילו הדרישה והתביעה מגיע מבורא עולם... ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים... אותם יהודים שראו את כל המופתים של משה רבינו... הם נדלקו עליו... הם היו מכושפים עליו... אוה... איזה עוצמה... בטח... אפילו חרטומי מצרים יצאו מהכלים... אפילו הכלבים של מצרים הבינו עניין... אבל ההלו... מה זה קשור לאלוקי העבריים?? משה רבינו הצליח להרשים אותנו!! מה שהוא יגיד- בכיף... אבל משה רבינו מצד עצמו לא בתמונה... למשה אין שום דרישות מצידו... ואילו

המשך בעמ' הבא

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

זה יגמר?? לכן לרבש"ע אין ברירה אלא להוריד גשם... כן?? אני צודק?? משהו פה לא נכון? הרי זה בדיוק מה שהתכוין חוני המעגל... רבש"ע: אני נשבע שאני לא אזוז... ואתה הרי לא תשאיר אותי כאן... אז אתה יתברך תאלץ להוריד גשם... ענה הקב"ה לחוני המעגל: אין בעיה!! אני אוריד גשם כי כ"כ איכפת לך מהצרות של כלל ישראל... אבל אל תחשוב שזה בגלל שנשבעת שלא תזוז... כי גדול העצה ורב העלילה יכול להסתדר גם עם השבועה הזו... הנה... כעת אתה תלך לישון ואתה באמת לא תזוז מכאן שבועים שנה והכל בסדר!!! אם הייתי מתעקש שלא להוריד גשם היית נשאר שם ולא זז והייתי דואג באיזשהו צורה שזה יסתדר שאני לא אוריד גשם, ואתה לא תזוז... ואני אשמור עליך מתוך העוגה הזו... כך טען לי אותו יהודי... וורט עמוק מאוד,

אבל אחרי שהוא העיז להציע כזה וורט, אני כבר העזתי להוסיף עוד על דרך אפשר:

אמר הקב"ה לחוני המעגל... אין בעיה... אתה בן המתחטא לפני אביו ומתעקש שאבא יתן לך... אני אתן!! כי בקשת... אבל ילדי הטוב... אל תשכח שאבא לא סתם לא נותן... אם אבא החליט לא לתת יש לזה סיבה!!! וזו בדיוק הסיבה ששמעון בן שטח לא מסכים עם העוגה שעשית ונשבעת... כי נכון שאתה בן המתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו... אבל הבן הזה הוא כבר אבא, והוא בתור אבא יודע שגם אם ילדי הקט עג עוגה במכולת ונשבע שהוא לא זז עד שאני נותן ממתקים... אז הוא הצליח לנצח אותי שאקנה לו עוד ממתק... אבל יום אחד כשאנחנו נצטרך להגיע לרופא שיניים... את זה כבר אי אפשר יהיה למנוע... כאן אתה כבר לא תעשה עוגה ותשבע שאתה לא הולך לרופא שיניים... אתה תלך על ארבע כי זה יכאב!!! אומר הקב"ה לחוני המעגל... עשית עוגה... הכרחת אותי לתת לילדים שלי ממתק שמשום מה אני הבנתי שלא לתת להם... אין בעיה!! עשיתי את זה!! אבל אח"כ כשהשיניים יכאבו ואני אצטרך ללכת עם הילדים שלי לרופא שיניים... אתה גם תבא איתי??

אני רוצה שתהיה איתי גם במחיר שאני- האבא משלם על הכניעה הזו!!!

ולכן הקב"ה נותן לחוני המעגל לישון שבועים שנה... וחוני המעגל קם ולא כתוב מה הוא ראה שם... דבר אחד ברור... אם ראשונים כמלאכים אנו כבני אדם, ואם ראשונים כבני אדם אנו כחמורים... חוני המעגל ראה כל מיני דברים ש... שהיו מאוד מאוד זרים לו!!! הוא פגש כל מיני דברים שפעם היו יותר מובנים וכבר לא... הקב"ה הראה לו את ירדת הדורות ואמר לו: כן... אי שם... בעצירת גשמים הזו, רציתי שיבינו משהו... ובסוף נכנעתי... וכעת אתה איתי בתוצאות!!! כל אחד מאיתנו שהתחטא לפני אביו וניצח... יום אחד מצא את עצמו עומד מול רשימת מחירים שהוא שילם על זה שהוא הצליח לנצח את אביו...

אז מה האמת?? מה נכון? וכי לא נכון להתפלל?? מי צודק?? האם שמעון בן שטח או חוני המעגל? התשובה כתובה בנביא ירמיה: צריך בכל מקרה להבין מה ה' רוצה... לעשות חשבון נפש... לשוב בתשובה ואז להתפלל... כך היה עם משה ושמואל הנביא שהשיבו את ישראל בתשובה ואז הלכו והתפללו לה'... דבר ראשון: לתת מקום של הכרה בה'!! ה' רוצה מאיתנו משהו!! אחרי שהבנו מה... אחרי שעשינו בדק הבית ושבונו אליו... כעת אפשר להתפלל... כשירמיהו הנביא לא מצליח להשיב את ישראל בתשובה... והוא בכל זאת רוצה להעתיר עליהם על גשם... הקב"ה אומר לו: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה... לא כדאי שתתקבל התפילה... יהיה לזה מחיר... אבל!!! חוני המעגל עדיין לא מתחרט... כי הוא רצה להראות שמה שיהיה ומה שלא יהיה... בין כך ובין כך קרואים אנו לך בנים...

אלוקי העבריים...!!? הוא פונה אלינו ורוצה אותנו ומבטיח לנו... ותכל'ס... אנחנו לא רואים אותו בשטח...

כן!!! זה היה מבחן האמונה הראשון!!! ההלו... מבחן הכניסה הבסיסי ליהדות זה לראות התרחשויות שקורות בעולם, ולהבין שזה לא זה אלא יש פה יד עלינה!!! לעמוד מול משה והמטה שלו... ולהבין שזה מטה אלוקים... להבין שזה לא המתג שעולה ויורד אלא החיבור לחשמל... תאר לעצמך שמשה רבינו היה מגיע לעם ישראל אחרי כל האותות והמופתים והיה אומר להם: חברה... איך אני...? שיחקתי אותה טוב?? קדימה... אחרי!!! מה... לא היו הולכים אחרי?? בטח שהיו הולכים אחרי... אבל מה לעשות שלא... בדיוק בשביל זה והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה!!! כשכתוב בתורה והאיש משה עניו מאוד, העומק הוא: שהענווה שלו הייתה כ"כ פנימית שהוא עשה את הכל והוא לא היה שם!!! זה מוצר שרק עניו מכל אדם יכול לספק אותו!!! הוא עושה הכל... קורע את הים... מעמיד לך חמה... מוריד לך מן... ואתה מצפה ממנו... כן אדונו מורינו ורבינו... מה?? מה אתה מבקש? וכלום!!! אני לא בתמונה... הכל ציווי ה'!!! ובינינו... משה רבינו... למה אתה עושה לנו חיים קשים... תגיד מילה... תסנף לעצמך משהו... רק תגיד לנו שזה ציווי שלך ואנחנו רצים... קל לנו לשמוע בקולך!! אתה דומיננטי!!! פוגשים אותך בשטח!!!

אבל לא... משה רבינו לא מסנף לעצמו כלום... הוא נשאר תמיד מחוץ לתמונה... הוא לא יתן לאף אחד להתבלבל ולייחס אליו משהו!!! הוא יעמוד מול עם ישראל שלם שעומדים נפעמים מהיכולות העצומים שהוא מגלה והוא יצביע על 'אלוקי העבריים' ויגיד: אליו!!! זה הוא!!! הוא הכתובת!!! נא להסדיר את התשלום מולו... הוא מחכה לנו... ושמונים אחוז... לא משתכנעים... לא מצליחים לנתק את הנוכחות של משה מכל המופתים ולהבין שזה ה'... ונאלצנו בלב כבד להשאיר אותם שם יחד עם הלב הכבד של פרעה...

הוורט הזה מאוד רלוונטי גם היום!!! גם בדורנו אנו שאותותינו לא ראינו, אין עוד נביא... אבל עדיין יש גילוי השגחה... מגיעים כל מיני חיוכים משמים... ויש... יש תנועה של תקשורת... הקב"ה מראה לנו נוכחות... דא עקא!!!! השאלה היא כמה אנשים עוד בוחשים בקלחת?? כמה עוד דמויות נוספות מכניסים את עצמם ולוקחים קרדיט על היד החזקה וזרוע הנטויה... כמה יהודים יש בעולם שממזמן היו נושאים עיניהם לאביהם שבשמים מתוך הכרה שה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרום... אבל משהו שם דאג לגנוב את הכמה ולקחת אותה למחוזות אחרים... אם זה לישועה שלו... ואם זה למוסדות שלו... וכבד לב פרעה!! הלב נשאר כבד... כשאני רואה את כמיות הישועות שמחלקים לנו בכל מיני מקומות... הלב כואב... אוי כמה יהודים הולכים לפתוח את הסיפור וזה לא ידבר אליהם... כי 'תפילת כל פה' לא הביאה להם את הישועה והקבר הביא להם את זה... כמה יהודים מתמודדים בכל מיני התמודדויות ונדרש מהם נאמנות ו'לכתן אחרי במדבר בארץ לא זרועה', אבל אין להם טיפת אימון כי... כי אין להם מספיק תקדים מול ה'... כי את כל ה'אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים', היו כל מיני דמויות אחרות שלקחו על זה קרדיט... וכשהגיע רגע שה' מוזמין משהו, הוא חדש כאן... אין לנו מספיק ניסיון איתו...

כן... הסיבה שעם ישראל הסכימו לצאת ממצרים!! כי היה להם תקדים!! אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים!!! אבל מי שחשב שה' לא עשה את זה אלא משה והמטה שלו... אז אין לו את התקדים הזה... אין לו את ה'ואשא אתכם על כנפי נשרים'...

ושלא תבין לא נכון!!! משה רבינו כן עשה את כל המופתים... הוא כן היה הרועה הנאמן, אבל ההלו... לא להיות פרעה... לא לחיות עם לב כבד... לא להשאיר את זה אצלו...

כאן טמונה ההדרכה הנכונה כיצד לגשת נכון לסיפורי צדיקים!!! סיפורי צדיקים אמורים להוביל אותנו לאמונה בה'!! כי כשהצדיק עושה מופת... זה לא מפגן כח אלא מפגן שבו הצדיק מראה שיש אלוקים בישראל... אבל אם אנחנו יוצאים מסיפורי צדיקים והתחושה שמתקבלת זה... אוה... תראה איזה צדיק חזק... תראה איך הולך אצלו... אז מסיפורי צדיקים זה מתהפך לסיפורי פרעה... אם אלו הם המסקנות עדיף מאה פעמים לשתוק ולא לספר כלום ולא לבנות במה למכת חושך שתשאיר אנשים בחושך...

המשנה המוכרת בפסחים שאנחנו אומרים אותה בליל הסדר בהגדה של פסח: בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים!!! ר' עזריאל זצ"ל היה מזכיר את המשפט הזה כמעט בכל שיעור והרצאה והוא היה

מסביר: פעם... בפעם הראשונה שיצאנו ממצרים... אנחנו בעצמנו לא יצאנו... אלא מאי??

משה רבינו הוציא אותנו ממצרים!!! משה רבינו שכנע... הראה לנו עוד מופת... ועוד מכה... הראה לנו כמה ה' גדול... וזה עבד!!! חלק עבד חלק לא עבד... שמונים אחוז לא קנו את זה... אבל לכל הפחות עשרים אחוז כן הסכימו לצאת... הודות להשתדלותו הנמרצת של השדכן משה רבינו...

אבל!!! כעת... בכל שנה מחדש שמגיע יציאת מצרים... חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא מעצמו!!! מעצמו יצא ממצרים... בא נראה אותך יוצא ממצרים לבד... מעצמך!!!

כל עוד משה רבינו בתמונה... יש פה שדכן... יש פה מערכת שכנוע והפקה... או שזה עובד או שזה לא עובד... וגם כשזה עובד ומשה רבינו מצליח לגרור אותנו ומצליח להביא אותנו עד הר סיני... הרי מיד אחרי מתן תורה משה רבינו נעלם... ובום... קריסת מערכות... עגל מסיכה... כשמשה רבינו צריך לשכנע ולהפעיל אותנו עם אותות ומופתים... זה... זה טוב בשביל פגישה ראשונה חנים!!! זה טוב בשביל התרשמות ראשונית...

אבל מאז חלפו עלינו יותר מ-3000 לילות סדר!!! והיהודי מוצא את עצמו לבד... בכל מיני מצבים שונים... ואין משה רבינו... ואין אותות ומופתים... ואף אחד לא מבטיח לך כלום... וכאן יש רק את ה' יתברך ואני!!! וה' שואל אותי: אתה מוכן לבא איתי?? האם אתה מוכן לבא איתי גם בלי תנאים... בלי גלגלי עזר... בלי 'הדלקה'??

ואנחנו אומרים כן לה'!!! בהגדה של פסח משה רבינו לא מוזכר אפילו פעם אחת!! כי בליל הסדר אני צריך לצאת מעצמי!!! בכוחות עצמי!!! להסכים ללכת אחרי ה'!!!

ה' לא מוותר על המפגן הזה... ה' רוצה לשמוע מה יש לי לומר בעניין... ה' רוצה לשמוע שגם אני אוהב אותו ולא רק הוא אוהב אותי... ה' רוצה לשמוע שאני איתו!!! ולגמרי איתו!!! ה' רוצה לשמוע שאני מייחד אליו את הכל... שאני מכיר שהוא עומד מאחורי הכל... ליל הסדר זה לילה שה' יצא לבד!!! אני ולא מלאך, אני ולא שרף... זה היום היחיד שה' פתח אפילו את הלב של פרעה... אפילו פרעה הבין שה' עושה הכל ואף אחד אחר לא...

כל מה שנותר לנו זה לשבת ולחשוב: מה הרבש"ע אמור לעשות... שיבינו שהוא הכל??

האם גם אנחנו נחכה בסבלנות עם הפיג"מ עד שהרבש"ע יופיע יום אחד כמו במכת בכורות ויראה לנו שאני ולא מלאך אני ולא שרף... אני אני הוא ואין עוד... או שאנחנו מוכנים להכיר בזה ולמסור אליו את הכל עוד לפני??

זו נקודה למחשבה כעת!!! בערב חג הפסח... שבחג הפסח זה זמן שלשם שינוי אנחנו לא מספרים סיפורי מופתים על צדיקים... אלא סיפורי מופתים על הרבש"ע...

כן... אם במשך כל השנה אנחנו יושבים במוצאי שבת במלווה מלכה ומספרים סיפורי מופתים על הצדיקים... אז השנה... אנחנו גם נשב במוצאי שבת... וליל הסדר יהיה מלווה מלכה ולשם שינוי אנחנו נספר סיפורי מופתים אשר עשה ה'!!!! וזו ההזדמנות בשבילנו לשנן ולמסור הבהרה ולחדד שכל סיפור שאי פעם נספר על צדיק ועל ארגון שהביא ישועות, ועל קבר ונרות שהביאו שידוכים... לא נשכח לרגע לתת קרדיט לרבש"ע... לסנף את זה לאבינו שבשמים... כי אחרת... אחרת... אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה... מה העניין לקבל ישועה כשהרבש"ע לא בתמונה... מה העניין לקבל שידוך מקבר?? נו... אז השידוך הגיע... ואז מה... ואז נלד ילדים... מאיפה?? עוד פעם מהקבר?? בשביל מה אנחנו פה אם לא בשביל ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו!!! בשביל מה יצאנו ממצרים אם לא בשביל ויאמינו בה' ובמשה עבדו... לאיפה אנחנו ממהרים בדיוק אם החלק הבסיסי הזה חסר לנו?? מה העניין לחיות ולהיושע אם הרבש"ע בכלל לא בתמונה...?? זו נקודה שלא נמלט ממנה!! מצווה להתריע ולפרסם... לשים את האצבע על הנקודה!!! לקראת ליל האמונה בה'...

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

קדושה ב'פנטסטיק'

ההתחשבות שמעגן את האשה האומללה וכו' וכו'. אותו יהודי בא לנחמנו שנדע שמצבינו הוא לא כל כך גרוע והם סבלו יותר זו היתה השכלה שהיתה מעורבת בחכמת התורה. אך אומר את האמת זה לא בדיוק עזר לנו ואולי להיפך, הרהרנו, למה באמת זה כזה קריטי, אבל הנה עברו שנים והמושג 'קודים' הפך להיות חלק מחיינו קוד בבנק, קוד וסיסמא במחשב ובפלאפון ובכניסה לבית או למקוה וכו', שם אנו חווים פעם אחר פעם שכל זיוף הכי קל לא פותח, מספיק נקודה אחת שתזוז ממקומה בכתובת המייל, וכבר הכל תקוע. הכל חייב להיות מדויק בתכלית, כי רק אז זה מפעיל את כל המערכות העליונות, די בדיוק קטן באות, כדי לפסול את כל ספר התורה.

כי הקדושה היא לא מכוחינו. היא קביעה אלוהית שאך ורק באופן הזה תהיה אותה קדושה לעולם, למדנו כי להורדת הקדושה לעולם יש תנאים ומי שמנסה לדלג עליהם לא יצליח.

זהו כלל ברזל בכל התורה כולה, אם לפני על השולחן יהיו מונחים זוג תפילין שכתב אותם האריז"ל בכבודו ועצמו עם כל היחודים שבעולם וטבילות על כל שם ושם וכו', לא נעשה ברגע זה שום הארה בעולמות עליונים ואפילו ילבש אותם אחד מצדיקי הדור, אך התפילין לא יעמדו על הראש במקום המדויק לא יקרה כלום בעולמות העליונים, אך לעומת זאת אם ילבש אותם יהודי שהוא פושע ומרצה כמה מאסרי עולם בבית הסוהר ויום אחד הוא יתעורר ויחליט שהוא רוצה להניח תפילין כשהוא יניח אותם כדון, הרי שתרד לעולם קדושה עליונה ונוראה של הנחת תפילין, שאין לנו יכולת לתאר במילים.

הי אומר כל דיני התורה תלויים ברעיון הזה של "אתה בסממניך ואני בכבודי", כאשר יהודי אוכל חסה ביום שני כד אדר, זה לא נוגע ולא פוגע ולא מעלה ולא מוריד, אבל אם הוא יאכל את אותה החסה בליל טו ניסן, הוא מתקן בזה תיקונים ויחודים שכמותם לא היו מעולם.

כי לא אנחנו מכניסים קדושה בעור בהמה גסה או בשער של כבשים, כלומר צמר לציצית, אלא, בורא עולם קבע שבתוך הדבר הזה שנקרא עור בהמה גסה בתנאים מסוימים ימשך עליו אור הגדול של תפילין וציצית.

אריכות התורה בכל פרטיה ודקדוקיה היא ללמדנו שלא אנחנו ממשיכים את האור והקדושה, אלא רק החוק האלוהי שהוא כתב לנו בתורה הוא המשפיע את כל אור המצוה ולכן גם נקודה שחורה באתרוג או פגם בשפיץ של הלולב או איזה זבובון דקיק שנמצא ח"ו בחסה הופך עולמות ומזעזע את כל הרוחניות שלנו.

ועכשיו בתפנית חדה.. האם יכולה להיות קדושה בסחבת רצפה? האם יכולה להיות קדושה בדלי עם סבון ומים? בפנטסטיק? באקונומיקה? האם ניתן להדבק בהשם על ידם?

או שמא רק על ידי תפילין וציצית ושופר ולולב ואתרוג ניתן להדבק בהשם? לאור האמור לעיל, אנו מבינים כי בעצם אין קדושה לא בשופר ולא בלולב ולא בספר תורה, כל הקדושה היא כי הקב"ה קבע שבתנאים מסוימים תהיה בהם קדושה עליונה.

אותו בורא עולם קבע שבימים אלו ניתן לקבל קדושה ממקל ספונג'ה, בורא עולם מחזיק איתך את המקל ספונג'ה, ועוזר לך לקיים מצות חסד, מצות כיבוד אב ואם, מצות ביעור חמץ.

כי "אתה בסמניך ואני בכבודי" נאמר גם על פנטסטיק ואקונומיקה כשהם משרתים את הציווי האלוהי "בל יראה ובל ימצא" כשהם משמשים לקיום מצות "תשביתו שאור מבתיכם".

ועל כך המליץ כבר רבי לוי יצחק מבארדיטשוב ואמר יהי רצון שהמלאכים היוצאים מן הקשר"ק כפי שהוא פירש את ראשי התיבות באידיש: ק'ראצען (ק'רצופים) ש'יערן (ש'שופים) ר'ייבן (גירודים) יהיו מליצי יושר על כלל ישראל.

כי אכן כן נדע ונאמין שכמו שיש קדושה ביריעות עיזים כי כך קבע מלכו של עולם כי כן צוה לו המלך, כמו כן יש קדושה בפנטסטיק כי כן צוה לו המלך.

אריכות התורה בפרטי עשית המשכן בכל פרטי ודקדוקי מעוררת השתאות. הפרטים והפרטי פרטים שמתוארים וכתובים בתורה באריכות והרחבה נראים כשפת יתר, כולנו יודעים כמה כל מילה בתורה מדויקת, ספורה ומדודה, הלכות רבות מוגדרות בדברי חז"ל הררים התלויים בשערה ואילו עשיית המשכן שלכאורה אינה מצוה שנוגעת לדורות, בודאי לא הקרשים ולא היריעות- התורה חוזרת ומפרשת שכל הדברים נעשו כאשר צוה השם את משה, והדברים צריכים ביאור רב מה פשר אריכות התורה בכל הפרטים וההדגש שוב ושוב שמשה רבינו עשה את הדברים "כאשר צוה השם את משה"?

דיוקים אלו וכניסה לפרטים ופרטי פרטים אנו מוצאים גם בהקשר לחג הפסח ומצוותיו הבאים עלינו לטובה. דיני פסח הם רבים. הלכות ליל הסדר הלכות מרובות חמשה עשר סימנים ולכל אחד מסימני הסדר הלכות רבות ופרטים רבים, לכן אנחנו צריכים כבר שלשים יום קודם החג ללמוד את הלכות החג כי הלכותיו ודיניו הם מרובים וכל דבר בליל הסדר צריך להיות על הסדר מסודר על סדר ארבע כוסות דוקא ולא אחרת, בדיוק זהו הסדר, ואין לשנות גם כאן הדבר צריך ביאור היטב מה פשר כל הדקדוקי מצוות שיש לנו בחג הפסח.

יסוד גדול מלמד אותנו רבי ירוחם ממיר על פי דברי חז"ל מדרש רבה שמות - פרשה לה פסקה ו ד"א ועשית את הקרשים למשכן: א"ר אבין: משל למלך שהיה לו איקונין נאה אמר לבן ביתו עשה לי כמותה, א"ל: אדוני המלך! איך יכול אני לעשות כמותה. א"ל: אתה בסממניך ואני בכבודי, כך אמר הקב"ה למשה: 'וראה ועשה' אמר לפניו: רבון העולם! אלוך אני שאני יכול לעשות כאלו? א"ל: כתבניתם, בתכלית ובארגמן ותולעת שני, וכשם שאתה רואה למעלה כך עשה למטה, שנאמר: עצי שטים עומדים כנתון באיסטריא של מעלה, ואם תעשה כאותה של מעלה למטה, אני מניח סנקליתין של מעלה ומשרה שכיתני ביניכם למטה, מה למעלן שרפים עומדין, אף למטה עצי שטים עומדים, מה למעלה כוכבים אף למטן... כן אמר רבי חייא בר אבא מלמד שהיו קרסי זהב נראין במשכן ככוכבים הנראים ברקיע.

יסוד גדול למדנו מדברי המדרש והוא בעצם יסוד כל היהדות על רגל אחת "אתה בסממניך ואני בכבודי" כלומר יהודי עושה ופועל כאן בעולם הזה את מה שבכוחו לפעול והקב"ה מכניס בתוך מעשה ידינו קדושה עליונה שאנחנו לא יכולים לפעול לולי שהקב"ה מכניס קדושה במעשי ידינו.

כמו שאחז"ל עה"פ בפרשה דידן: 'ורא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה' במאי ברכם, יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיכם 'ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשי ידינו כוננה עלינו ומעשי ידינו כוננהו' (תהלים צ, יז).

יסוד הזה מסביר לנו את פשר הדקדוקים והאריכות סביב הדקדוק בהם, על מנת להסביר זאת נשתמש בסיפור אותו חוויתי בהיותי נער, באותה תקופה כיהנה כאן בארץ שרת חינוך שהיתה מתנכלת לכל דבר שבקדושה, המצב הגיע לכך שהיא פערה את פיה כנגד קדשי ישראל, ודיברה בזלזול על דוד המלך ושלמה המלך, דברים שאין הנייר סובל, אני זוכר כיצד כל הציבור הלך אז שפוף ומושפל מדברי הלעג השטנה והבוז. באותה עת השתתפתי בשמחת שבע ברכות של בן דודי, שם היה יהודי מפעם ובדרשה שהוא דיבר הוא ניסה להרגיע אותנו והוא סיפר שבזמנו כשהוא למד בישיבה המשכילים צמחו מתוך הישיבות הם לא היו עמירצעים כמו של היום הם ידעו דבר או שנים ביהדות ודוקא משם בא הלעג ממקום יותר קשה, הוא סיפר כמה סיפורים אודות הלעג שעשו המשכילים מהרבנים.

אחד הסיפורים תיאר בעל סרבן שכבר זמן רב הרבנים מחפשים אחריו בכדי שישיר את אשתו מכבלי עגינותה, הוא ממאן ומסרב פעם אחר פעם בתואנות שונות ומשונות, עד שסוף סוף בית הדין הצליח לשכנע באיומים כאלה ואחרים לתת גט, ואז הדיינים מתחילים להערים קשיים מה קרה? שם האשה היה חאשע ובהגיה הליטאית היא נהגית בשי"ן שמאלית ויש ויכוח בין הרבנים האם שמה נכתב בסמ"ך חאסע או שמה בשי"ן שמאלית חאשע, כמו שאנו מכירים היום, גם אז צחקו על הרבנים הפאנטיים מה הם עושים עסק? מה זה משנה שי"ן שמאלית או סמ"ך? כולם ידעים במי מדובר, מה פשר הדקדוקים הללו, חוסר

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.